

MŪSU LABĀKAIS DRAUGS ŠRĪ SATJA SAI

Jaunieši Indijā un arī citās valstīs pakļaujas dažādām maldinošām ietekmēm, kas neatbilst viņu pašu kultūras mantojumam. Aizgājušo gadu vērtības, ko tik cītīgi ir sargājušas daudzas paaudzes, ir satricinātas līdz ar jauno tehnoloģiju ienākšanu. Jaunieši tiek iesaistīti nelabvēlīgās nodarbēs. Arī Indija, kas ir plaši pazīstama ar savu bagātīgo un seno garīgo mantojumu, ir viena no valstīm, kas saskaras ar šādiem pārbaudījumiem, neskatoties uz tās kultūras mantojumu.

Ejiet pretī Dievam

Šī iemesla dēļ mūsu dievišķais kungs Sai Baba ir nācis palīgā mums visiem ar saviem dievišķajiem vārdiem (*Upadešu*) jau vairāk kā 85 gadus un Haiderabādas grupa ir viena no jauniešu grupām, kam tikusi šī unikālā, lieliskā iespēja saņemt Viņa vadību jau sākot no 1980-to gadu sākuma. Turpmākajās dažās rindkopās es dalīšos ar Viņa dievišķajām domām jauniešu labklājībai visā pasaulē. Man tikusi svētība dalīties ar rūpēm un mīlestību, ko dievišķais Sai Baba izlēja pār mums, it īpaši jauniešu starpā.

Vienā no grupu intervijām kāds no zēniem jautāja Sai Babam ar norūpējušos sejas izteiksmi: „*Svāmī*, mēs visi atrodamies ilūzijā (*Maijā*). Kā mums iznākt no šīs ilūzijas?“. *Svāmī*, visu zinošais kungs, pasmaidīja. Ar pārsteigtu skatienu viņš jautāja: „Kur? Kur ir *Maija*?“ Un viņš turpināja: „Nav nekādas *Maijas*. Piemēram, iedomāsimies, ka jūs ejat virzienā projām no saules un jūs redzat sev priekšā savu ēnu, vai ne? Tagad iedomājieties, ka jūs dodaties pretī saulei, ēna ir jums aizmugurē un jūs to nevarat redzēt, pareizi?“ Mēs visi piekrītoši pamājām. „Līdzīgā veidā *Maiju* var redzēt, kad jūs ejat pretī pasaulīgām lietām. Tā vietā dodieties pretī dievišķām lietām! Dārgie zēni, ejiet pretī Dievam! Tad *Maija* paliks jums aizmugurē līdzīgi kā jūsu ēna. Sapratāt?“ Šī ir brīnišķīga mācība no visuvarenā kunga, kas liek mums saprast, kā mēs varam izvairīties no ilūzijas, dzīvot ar vērtībām un kalpošanu un tādejādi pietuvoties Dievam.

Kādā citā reizē, kad mēs visi bijām nosēdināti pie Sai Babas dievišķajām kājām nelielajā, skaistajā interviju istabiņā *Prašanti* templī, *Svāmī* ar lielu mīlestību sacīja: „Mani dārgie bērni, no šīs dienas jums visiem sirdī jāvairo mīlestība!“ Ar zaigojošām acīm un noslēpumainu smaidu *Svāmī* turpināja: „Šī mīlestība, par kuru es runāju, nav tā pati, kas jums jau ir, par kuru jūs visu laiku domājat un kuru skatāt kinoteātros. Tā ir traka mīlestība. Visa tā mīlestība, ko rāda kinoteātros, patiesībā ir savtīga mīlestība, saraušānās! Bet tā, par ko es runāju, ir izplešanās mīlestība!“

Tajā pašā brīdī viens no zēniem pārgalvīgi jautāja: „*Svāmī*, kāda tad ir atšķirība starp tām abām?“ *Svāmī* ar visu savu mīlestību paskaidroja: „Kad mēs runājam par kaut ko kā „manu“, tas ir egoisms. Mīlestība, kas nāk kopā ar egoismu, tiek saukta par saraušānās mīlestību. Šī mīlestība neizplešas, tā ir ierobežota, tai ir nosacījumi un noteikta robeža. Taču, kad mēs runājam par „Tavu“, izjūtot, ka viss, kas eksistē pieder visuvarenajam Dievam, tad mīlestība, kas rodas no šādas dievišķas izjūtas, ir izplešanās mīlestība, kurai nav nosacījumu un robežu.“

Esmu pārliecināts, ka jūs visi tagad izprotat, ko *Bagavāns* centās mums visiem pateikt. Mīlestībai, ko Viņš mums sniedz, nav nosacījumu, robežu, tā ir ārpus kastām, konfesijām, valstīm, reliģijām un ādas krāsas... Tīra mīlestība! Vai tas neatgādina mums *badžanu*, ko *Svami* dzied melodiskā balsī: „Mīlestība ir mana forma... Patiesība ir mana elpa... Svētlaime ir mans ēdiens...” Šīs domas dod mums katram pilnīgu skaidrību, lai mēs varētu paplašināt savu mīlestību Viņa misijā. Nāciet, mēs katrs varam mazliet paplašināt mīlestības fenomenu ārpus robežām!

Padariet Dievu par savas sirds iemītnieku

Reiz *Svāmī* mums stāstīja par kādu kvēlu Krišnas pielūdzēju Miru Bai. Viņš norādīja, ka visi Viņa pielūdzēji cenšas fiziski nonākt Viņam tuvāk.

„Jūs visi vēlaties atrasties man fiziski tuvāk – jums liekas, ka atrasties dažu centimetru attālumā, tas būtu lielisks attālums, vai ne?” viņš jautāja. Mēs visi pamājām. Viņš turpināja ar dievišķi apburošo smaidu sejā: „Godīgi sakot, es nezinu, ko nozīmē fizisks attālums. Es esmu ārpus fiziska attāluma! Dievs atrodas ārpus fiziskiem attālumiem. Cilvēkam jāiemācās lūgt Dievu savā sirdī,” *Svāmī* turpināja. „Ļaujiet man paskaidrot, mani mīļie bērni, - Dievs nav templis ārpusē. Jūsu ķermenis ir Viņa templis. Viņš dzīvo jūsu sirdīs! Kad Rana no Čitoras (*Radžastans*) neļāva Mirai ienākt templī, viņa tūlīt izprata šo patiesību un sāka praktizēt šo pielūgsmes formu. Viņa pie sevis nolēma, ka viņas sirds ir templis, kurā dzīvo kungs Krišna, un tajā brīdī viņa sāka dziedāt slaveno *badžanu*: Dodies uz Gangas un Jamunas krastiem, Ganga un Jamunas ūdens ir tīrs, tas dos ķermenim vēsumu un mieru (*Chalo Re Man Ganga Yamuna Teer, Ganga Yamuna Nirmal Pani Sheetal Hota Sarir*).” Un kungs Sai Baba tad nodziedāja mums visu *badžanu*... Dievišķais kungs dievišķā ekstāzē! Mēs bijām tik laimīgi! Bet ar to vēl viss nebeidzās. Kungs Satja Sai Krišna sēdēja mūsu priekšā un turpināja skaidrot *badžana* nozīmi. Viņš paskaidroja, ka Ganga un Jamuna apzīmē enerģijas kanālus mugurkaulā Idu un Pingalu, bet „*teer*” apzīmē punktu, kur tie saplūst kopā pieres centrā starp uzacīm; tas ir koncentrācijas punkts, kur cilvēks var sajust Dieva klātbūtni! Kad cilvēks koncentrējas uz šo punktu, viņu pārņem vēsa svētlaimes un prieka šalts. Brāļi un māsas, vai šis nav brīnišķīgs skaidrojums? Padarīsim visi savas sirdis par Dieva mājokli un saņemsim visuvarenā Dieva žēlsirdības svētlaime un prieku... vēl jo vairāk, kad mēs vairs neredzam Dievu Viņa fiziskajā formā *Prašanti Nilajamā*.

Par labu darbu nekad nebūs naudas trūkuma

Vēl kādas tikšanās laikā viens no jauniešu grupas teica: „*Svāmī*, mums ir patiesa vēlēšanās kalpot, taču nauda ir kaut kas...” Kungs Sai Baba neļāva viņam pabeigt teikumu. Viņš steidzīgi piebilda: „Ja tu runāsi par naudu, tūlīt dabūsi pērienu! Saki man, vai tu jebkad esi jutis naudas grūtības pildot kalpošanas darbu? Vai tad es neiedevu tev pietiekoši daudz naudas, kad vien tu gribēji? Atcerieties visi, kad vien jums būs patiesa vēlēšanās darīt labu darbu, nauda nāks automātiski. Labs darbs ir Dieva darbs un Dievs parūpēsies arī par naudu!” Mums, mirstīgajiem, vēl joprojām ir šaubas, kaut arī mēs esam pieredzējuši, kā kungs Sai Baba ir īstenojis milzīgus kalpošanas projektus! Ir pienācis laiks mums kā dievišķā kunga Sai Babas pielūdzējiem sekot viņa vēstījumam pa viņa dievišķajām pēdām un darīt labu darbu, kas automātiski kļūst par Dieva darbu, tādejādi viņš par to parūpējas! Tas ir jau noticis ar mums un mēs esam pārliecināti, ka tas notiks ar katru, kurš uzņemsies kalpošanu (*sevu*) kā Dieva darbu.

Tas man atgādina par vēl vienu notikumu, kurš patiesībā apstiprina Viņa vārdus. Tas nav domāts, lai pierādītu Viņa dievišķumu, bet gan, lai vēlreiz apstiprinātu ticību Viņam, kādai mums katram vajadzētu būt. Mēs visi (apmēram 15 cilvēki) tikām nosēdināti interviju telpā. *Svāmī* runāja ar mums par kalpošanu. Es biju viens no vecākajiem grupā tāpat kā vēl viens grupas audzēknis Udajs Baskars Redijs, kurš bija Haiderabadas jauniešu grupas vadītājs. Tajā brīdī es biju vienīgais strādājošais Haiderabadas grupas dalībnieks, kuram bija regulāri ikmēneša ienākumi. Kad saruna ievirzījās par kalpošanas tēmu, pēkšņi kungs Sai Baba paskatījās uz mani ar stingru skatienu un sarāja mani: „Pakoda, man nepatīk, kā tu rīkojies!” (*Svāmī mīļi sauca mani par Pakodu, par ko es vēl joprojām esmu viņam tik pateicīgs. Pakoda ir Indijas delikatese, ko gatavo no Bengāļu miltiem ar piedevām, kas tiek vārīti eļļā. Tāpat arī viņš mēdza mani saukt par Bondu, kas arī ir delikatese no Dienvidindijas.*)

No viņa stingrā skatienu man drebuļi noskrēja lejup pa mugurkaulu. Es tūlīt atbildēju: „Man ļoti žēl, *Svāmī*.” Jūs varētu brīnīties, kādēļ es nekavējoties padevos un atvainojos. Ļaujiet man jums atklāt, mīļie brāļi un māsas, es daudzu gadu gaitā esmu iemācījies, ka vislabākā pieeja ir vienmēr pieņemt, ko saka dievišķais kungs Sai Baba. Esmu pārliecināts, jūs man piekritīsiet, ka viszinošais kungs Sai Baba zina, cik daudz kļūdu mēs pieļaujam katru brīdi gan apzināti, gan neapzināti. Ja es būtu pajautājis viņam: „Ko es esmu izdarījis, *Svāmī*?”, viņš varētu noskaidrot veselu sarakstu ar kļūdām, ko es esmu pieļāvis. Kādēļ gan mest tādu izaicinājumu? Padevīga pieņemšana ir vislabākais veids, kā reaģēt, uz klausot dievišķā kunga kritiku. Tādēļ es atvainojos.

Kad es tā izdarīju, Viņa stingrais skatiens nedaudz atmaiga un viņš teica: „Kādēļ tu ņem aizņēmumus ar augstu procentu likmi un vienlaicīgi dari kalpošanas darbu (*sevu*)? Man tas nepavisam nepatīk.” Es pazemīgi atbildēju: „*Svāmī*, mēs uzsākām projektu un mums pietrūka naudas. Es paņēmu aizņēmumu, lai varētu pabeigt iesākto un lai ar nepabeigto projektu mēs nesagādātu *Sai* sliktu slavu.” Viņš nekavējoties atbildēja: „Nedari tā! Kā līderis tu parādi sliktu paraugu pārējiem. Tu dari labu darbu. Tev vajadzēja atnākt pie manis un es iedotu tev naudu. Nekad neaizņemies naudu ārpusē! Ko gan cilvēki padomās? Viņi domās, ka šis Sai Baba liek bērniem ņemt aizņēmumus ar augstām procentu likmēm un veikt *sevu*... Tas būs nepareizs vēstījums... Tavi nodomi ir labi, bet sabiedrība to nesaprātīs.” Viņš apliecināja, ka par labu darbu *Svāmī* sagādās naudas lietu no debesīm un pārliecināsies, lai tam nekad nepietrūkst līdzekļu. Viņš turpināja, ka nauda patiesībā plūdis kā pastāvīga upe par labu darbu.

Daršana* svarīgums

(Daršana – iespēja redzēt svētu personu)

Mēs visi vēlamies, lai *Svāmī* mūs uzaicina uz interviju. Reiz *Svāmī* bija paaicinājis pie sevis jauniešu grupu. Intervijas laikā viens no grupas biedriem bezkaunīgi sacīja: „*Svāmī*, šajās dienās tu nebiji aicinājis mūs uz interviju.” *Svāmī* nekavējoties atbildēja: „Es esmu uzaicinājis jūs tagad.” Zēna atbilde bija: „*Svāmī*, lūdzu uzaicini visu grupu!” Viņš tā sacīja, jo tajā brīdī *Prašanti Nilajamā* bija tikai daži no grupas biedriem. *Svāmī* pasmaidīja un atbildēja: „Jūs visi esat aizņemti cilvēki. Jūs nekad negaidāt. Jūs, zēni, atnākat, pastrādājat ēdnīcā un tad dodaties projām. Jūs arī nekad nenākat uz *Daršanu*. Jūs liekat uzsvaru uz *sevu*, bet jums vajadzētu atnākt arī uz *Daršanu*. Jums vajadzētu atnākt, kad es esmu brīvs, nevis svētku laikā. Bet atcerieties arī, lai sviests varētu izkust, ir nepieciešams karstums, vai ne? Līdzīgi, ja jūs vēlaties, lai es jūs pasaucu, jums arī ir jāpraktizē tas, ko esmu jums mācījis. Tad es pilnīgi noteikti jūs uzaicināšu. Es

vienmēr būšu ar jums, blakus jums, aiz jums, priekšā jums un visapkārt jums! Tādēļ sāciet praktizēt jau ar šo brīdi!

Vai tā nav patiesība? Mēs vienmēr vēlamies saņemt Dieva žēlastību, paši nepieliekot nekādas pūles. Tajā dienā mēs apgūvām arī dievišķā *Daršana* svarīgumu.

Pēc visa teiktā, mīļie brāļi un māsas, ļaujiet man uzsvērt, ka dievišķais vēstījums, ko *Svāmī* mums ir devis, ir mācība visai dzīvei, ko mums vajadzētu nodot tālāk nākamajai paaudzei. Šobrīd mums ir nepieciešams transformēt sevi par labākiem cilvēkiem, sekot mūsu senajam kultūras mantojumam un neietekmēties no patvaļīgām sabiedrības ietekmēm. Mums ir jāapzinās, ka *Svāmī* dzīvoja *Prašanti*, dzīvo *Prašanti* un dzīvos *Prašanti Nilajamā*, vienlaicīgi dzīvojot mūsu sirdīs kā dievišķās mīlestības iemiesojums. Neaizrausimies ar to, ka *Svāmī* ir redzēts gaismas ķermenī, runājot caur kādu citu... Manas domas ir, ka *Svāmī* ir vistīrākā forma *Viṣṇu* un viņam nav nepieciešams kāds piesārņots ķermenis, caur kuru runāt. Ja vispār *Viṣṇu* ir nepieciešams fiziski runāt ar mums... *Viṣṇu* šo noteikti darīs, ja mums ir „no sirds uz sirdi” attiecības ar *Viṣṇu*.

Mēs visi esam lasījuši par kunga Krišnas dievišķajām rotaļām (*līlām*) un mācībām. Līdzīgi pēdējā gadsimta gaitā mēs esam lasījuši dievišķā meistara *Širdi Sai* vēstījumus. Es atceros, ka mūsu kungs *Sai*, vēršoties pie pielūdzējiem *Sai Kulvanta* zālē 1996. gada 3. martā, paziņoja, ka pienāks diena, kad par *Viṣṇu* vēstījumiem un *līlām*, kā arī kalpošanu, ko *Viṣṇu* pielūdzēji ir uzņēmušies, runās mūsu mazmazbērni. Vai mēs neesam izredzēti būt par kunga *Sai Babas* līdzgaitniekiem? Ja mēs par to esam bezgala laimīgi, virzīsimies tālāk pielietojot praksē *Viṣṇu* mācības un nesot tālāk *Satja Sai* mantojumu! Lai *Sai Baba* svētī mūs visus kļūt par vērtīgiem instrumentiem *Viṣṇu* misijā, kas ir *Viṣṇu* stāsts, kas rada vēsturi!

Gopi Krišna Pidatala,

Haiderabādas jauniešu grupas dalībnieks un *Šrī Satja Sai Grama Seva Trust* fonda kurators.